

مقاله اصیل

همه گیر شناسی حیوان گزیدگی در شهرستان رشت، استان گیلان، سال ۱۳۹۱

بهزاد زهرة وندی، پیمان اسدی*، وحید منصف کسمایی، حسنا تاجیک، معصومه السادات فاطمی

مرکز تحقیقات ترومای جاده ای، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران

*نویسنده مسئول: پیمان اسدی؛ مرکز تحقیقات ترومای جاده ای، بیمارستان پورسینا، رشت، ایران. تلفن: ۰۰۹۱۱۳۵۱۳۴۰ پست الکترونیک: payman.asadi@yahoo.com

تاریخ دریافت: اردیبهشت ۱۳۹۳

تاریخ پذیرش: مرداد ۱۳۹۳

خلاصه:

مقدمه: حیوان گزیدگی همچنان به عنوان یکی از معضلات مهم بهداشتی در ایران و سایر کشورهای جهان مطرح است. علیرغم پیشرفت های گسترده ای که در امر پیشگیری و درمان حاصل شده است، موارد حیوان گزیدگی هنوز از روند رو به رشدی برخوردار است. طبق برآوردهای سازمان بهداشت جهانی سالانه بیش از ده میلیون نفر در مناطق مختلف دنیا به دنبال گزیدگی، تحت درمان قرار می گیرند. با توجه به اهمیت عوارض ایجاد شده توسط حیوان گزیدگی و در عین حال قابل پیشگیری بودن آنها در این مطالعه بر آن شدیم تا به بررسی اپیدمیولوژی موارد حیوان گزیدگی در شهرستان رشت در سال ۱۳۹۱ بپردازیم. **روش کار:** این مطالعه به صورت گذشته نگر و مقطعی می باشد. داده های مرتبط با کلیه موارد حیوان گزیدگی در شهرستان رشت در سال ۱۳۹۱ بر اساس اطلاعات موجود در دفاتر ثبت موارد حیوان گزیدگی شهرستان جمع آوری گردید. برای تمامی بیماران چک لیستی شامل سن، جنس، شغل، نوع حیوان، وضعیت حیوان، محل سکونت، عضو گاز گرفته شده، فصل گزش و نوع زخم تکمیل گردید. **یافته ها:** در مجموع ۱۰۱۴ مورد حیوان گزیدگی گزارش گردید (۷۲/۵ درصد مرد). میانگین سنی افراد مورد مطالعه $17/81 \pm 3/63$ سال بود. بیشترین موارد حیوان گزیدگی مربوط به سگ (۷۹/۲ درصد)، حیوانات اهلی (۸۸/۳) و در محیط های روستایی (۶۱/۳ درصد) بود. بیشترین عضو گزیده شده دست (۵۵/۲ درصد)، بیشترین فصل بروز حادثه بهار (۲۹/۸ درصد) و بیشترین نوع زخم از نوع سطحی (۶۴/۳ درصد) بود. افرادی که از ناحیه سر و صورت دچار گزش شده اند به طور معنا داری کم سن تر از افرادی بودند که از ناحیه دست یا پا دچار آسیب شده بودند ($p=0/001$). همچنین افرادی که توسط سایر حیوانات به جزء سگ و گربه دچار گزش شده بودند به طور معنی داری کم سن تر بودند ($p=0/002$). **نتیجه گیری:** بر اساس نتایج مطالعه حاضر بیشتر موارد حیوان گزیدگی در شهرستان رشت استان گلستان در فصل بهار، توسط سگ های اهلی، در مردان روستایی، بصورت سطحی و در گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ اتفاق می افتد. فراوانی حیوان گزیدگی با جنس، سن و محل سکونت ارتباط داشته و هنوز یکی از مشکلات مهم بهداشت عمومی است که فعالیت های آموزشی می تواند نقش به سزایی در کنترل آن داشته باشد.

واژگان کلیدی: گزش و نیش زدن؛ هاری؛ اپیدمیولوژی؛ حیوان اهلی؛ حیوان وحشی**مقدمه:**

حیوان گزیدگی همواره به عنوان یک تهدید مهم بهداشتی در ایران و سایر کشورهای جهان مطرح بوده است. علیرغم پیشرفت های گسترده ای که در امر پیشگیری و درمان حاصل شده است، موارد گزش با حیوانات هنوز از روند رو به رشدی برخوردار است و سالانه مبالغ زیادی صرف خرید واکسن و سرم آنتی بادی می شود (۱). طبق برآوردهای سازمان بهداشت جهانی سالانه بیش از ده میلیون نفر در مناطق مختلف دنیا به دنبال گزیدگی، تحت درمان قرار می گیرند. یکی از مهمترین و کشنده ترین عواقب گازگرفتگی ابتلا به بیماری هاری می باشد. در هر سال حدود ۴۰ تا ۷۰ هزار نفر در اثر ابتلا به بیماری هاری در مناطق آندمیک فوت می کنند (۲، ۳). در حالی که این تعداد در آمریکا به تعداد ۲۰-۱۰ نفر در سال می رسد. بیشترین بروز

گازگرفتگی های حیوانی در کودکان ۱۴-۵ ساله می باشد (۴، ۵). جنس مذکر، غالب قربانیان گازگرفتگی را تشکیل می دهد و اغلب محل گازگرفتگی دست، بازو و شانه (۷۰-۶۰ درصد)، سر و گردن (۲۰-۱۵ درصد)، و اندام تحتانی (۵ درصد) میباشد (۶، ۷). از طریق بررسی اپیدمیولوژی موارد حیوان گزیدگی در یک جامعه و آگاهی در مورد چگونگی ایجاد و در معرض قرار گرفتن افراد می توان تا حدود زیادی در کاهش تعداد موارد مراجعه حیوان گزیدگی به اورژانس ها و همچنین بار اقتصادی حاصل از آن سهم داشت (۸، ۹). در ایران وضعیت حیوان گزیدگی بر اساس آمارهای منتشرشده مرکز مدیریت بیماری ها تا سال ۱۳۸۳ نشان می دهد بیشترین بروز حیوان گزیدگی در گرگان (۷۵۲/۵ در صد هزار نفر) و کمترین در سیستان و بلوچستان (با بروز ۶۰/۹ در صد هزار نفر)، یزد (۵۸/۶ در صد هزار نفر) و

جدول ۱: اطلاعات زمینه ای بیماران مورد مطالعه

فاکتور مورد مطالعه	تعداد (درصد)
جنس	
مرد	۷۳۵ (۷۲/۵)
زن	۲۷۹ (۲۷/۵)
شغل	
دانش آموز	۲۰۲ (۲۰/۸)
خانه دار	۱۵۶ (۱۶/۰)
کارمند	۵۳ (۵/۴)
کشاورز	۸۹ (۹/۱)
کارگر	۱۰۰ (۱۰/۳)
سایر	۳۷۳ (۳۸/۳)
نوع حیوان مهاجم	
سگ	۸۰۳ (۷۹/۲)
گرهه	۱۶۷ (۱۶/۵)
شغال	۱ (-/۱)
سایر	۴۳ (۴/۲)
وضعیت حیوان	
اهلی	۸۹۵ (۸۸/۳)
وحشی یا ولگرد	۱۱۹ (۱۱/۷)
نوع حیوان مهاجم	
سگ	
اهلی	۷۵۱ (۹۳/۵)
ولگرد	۵۲ (۶/۵)
گرهه	
اهلی	۱۰۶ (۶۳/۵)
ولگرد	۶۱ (۳۶/۵)
محل سکونت	
شهر	۳۹۲ (۳۸/۷)
روستا	۶۲۳ (۶۱/۳)
تعداد اعضا گزیده شده	
یک عضو	۹۶۴ (۹۵/۱)
دو عضو	۴۷ (۴/۶)
بیش از دو عضو	۳ (۰/۳)
عضو گزیده شده	
سرو و صورت	۲۰ (۲/۰)
دست	۵۶۰ (۵۵/۲)
تنه	۵۳ (۵/۲)
پا	۴۳۴ (۴۲/۸)
فصل	
بهار	۳۰۲ (۲۹/۸)
تابستان	۲۸۷ (۲۸/۳)
پاییز	۲۱۰ (۲۰/۷)
زمستان	۲۱۵ (۲۱/۲)

محدوده غرب شهر تهران (با بروز ۵۵/۷ در صد هزار نفر) دیده شده است. از لحاظ بیماری هاری، ایران نیز از مناطق اندمیک این بیماری می باشد که از نظر اپیدمیولوژی هر دو شکل هاری وحشی و اهلی در آن وجود دارد. تعداد موارد مثبت هاری حیوانی که توسط بخش تحقیقات و مرکز رفانس هاری انستیتو پاستور ایران گزارش شده نشان می دهد که همه استانهای کشور کم و بیش آلوده به این عفونت می باشند (۱۰). با توجه به اهمیت عوارض ایجاد شده توسط حیوان گزیدگی و در عین حال قابل پیشگیری بودن آنها در این مطالعه بر آن شدیم تا به بررسی اپیدمیولوژی موارد حیوان گزیدگی در شهرستان رشت در سال ۱۳۹۱ بپردازیم.

روش انجام پژوهش:

پژوهش حاضر به صورت گذشته نگر و مقطعی بوده و در سال ۱۳۹۱ انجام شده است. جامعه مورد پژوهش شامل کلیه بیمارانی مراجعه کننده به دلیل حیوان گزیدگی به کلینیک هاری بیمارستان پورسینای شهرستان رشت در سال ۱۳۹۱ بود. پروتکل مطالعه حاضر توسط کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی گیلان مطالعه و تایید گردید. در تمامی دوره مطالعه محققین پژوهش حاضر پایبند به اصول معاهده هلسینکی بودند.

داده ها توسط یک پزشک آموزش دیده در چک لیستی که به همین منظور آماده شده بود، جمع آوری گردید. متغیرهای مورد بررسی در این چک لیست شامل: سن، جنس، شغل (محصل، خانه دار، کارمند، کشاورز، کارگر، سایر)، گونه حیوان (سگ، گربه، گرگ، شغال، روباه، سایر حیوانات)، وضعیت حیوان (اهلی، وحشی، نامعلوم)، محل سکونت (شهر، روستا)، عضو گاز گرفته شده (سر و صورت، گردن، دست، تنه، پا)، فصل گزش و مشخصات زخم (سطحی، عمقی) بود. بیماران با اطلاعات ناقص و ناکافی از این مطالعه خارج شدند.

داده ها وارد نرم افزار SPSS 18 قرار گرفت. متغیرهای کمی به صورت میانگین و انحراف معیار و متغیرهای کیفی به صورت فراوانی و درصد ارائه شد. جهت تحلیل داده از آزمون آماری کای دو استفاده شد و p-value کمتر از ۰/۰۵ به عنوان سطح معنی داری تلقی شد.

یافته ها:

در مطالعه حاضر ۱۰۱۴ مورد حیوان گزیدگی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت (۷۲/۵ درصد مرد، ۶۱/۳ درصد در محیط روستایی). میانگین سنی قربانیان $17/81 \pm 33/63$ سال بود (حدافل ۱/۵ و حداکثر ۸۳). بیشتر افراد (۲۳/۳ درصد) در گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ سال قرار داشتند و کمترین فراوانی (۸/۷ درصد) مربوط به گروه سنی ۶۰ سال و بالاتر بود. جدول شماره یک اطلاعات زمینه ای بیماران را خلاصه کرده است. بیشترین موارد گزش به ترتیب مربوط به گزش سگ با تعداد ۸۰۳ (۷۹/۲ درصد) و گربه با تعداد ۱۶۷ (۱۶/۵ درصد) مورد بود. ۸۸/۳ درصد (۸۹۵ نفر) موارد گزش توسط حیوان اهلی و ۱۱/۷ درصد (۱۱۹ نفر) مربوط به حیوان وحشی یا ولگرد بود.

در بیشتر موارد (۹۵/۱ درصد) تنها یک عضو گزیده شده بود و اغلب گزشها در فصل بهار (۲۹/۸ درصد) اتفاق افتاده بود. گزیدگی در ۶۴/۳ درصد سطحی بود. افرادی که از ناحیه سر و صورت دچار گزش شده بودند به طور معنا داری کم سن تر از افرادی بودند که از ناحیه دست یا پا دچار آسیب

شده بودند ($p < 0.001$). همچنین میانگین سنی افرادی که مورد هجوم حیواناتی به جزء سگ و گربه قرار گرفته بودند به طور معنی داری پایین تر بود ($p = 0.002$).

بحث:

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که از ۱۰۱۴ مورد گزیدگی در شهرستان رشت بیشتر موارد گزش در فصل بهار، توسط سگهای اهلی، در مردان روستایی و بصورت سطحی اتفاق افتاده بود. بیشتر موارد حیوان گزیدگی در گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ بود که با مطالعه اسلامی فر (۱۱)، ریاحی (۴) و عرفانیان (۳) هم خوانی داشت. در مطالعه پورمرزی (۱۲) و رضایی نسب (۲) بیشتر موارد گزیدگی در گروه سنی ۱۰-۱۹ سال بود. در آمریکا هم بیشتر موارد در گروه های سنی ۱۸ تا ۲۴ و ۵ تا ۹ سال گزارش شده است (۱۳، ۱۴). همچنین بروز حیوان گزیدگی در مردان ۷۲/۵ درصد برآورد شد که با مطالعه پورمرزی همخوانی دارد (۱۲). مطالعه ای در آمریکا نشان داد که در تمام سنین مردان بیش از زنان دچار گزش می شوند (۵۸/۲ درصد) (۱۵). علت بالای بروز گزیدگی در جنس مذکر را می توان به دلیل مواجهه بیشتر و همچنین نوع رفتار جنس مرد توجیه کرد. در مطالعه حاضر حیوان مهاجم در اکثریت قریب به اتفاق موارد سگ بود که این یافته مشابه مطالعه امیری و همکارانش بود (۳، ۱۲، ۱۶، ۱۷). علت گزش بالا توسط سگ ها از دوجنبه قابل توجیه است، اول اینکه جمعیت سگ ها نسبت به سایر حیواناتی که بالقوه مهاجم هستند بیشتر و در تماس نزدیکتر با انسان است از سوی دیگر ممکن است افراد سگ گزیده شده بیشتر برای دریافت خدمات درمانی مراجعه نمایند. در اکثر موارد حیوان گزنده اهلی بود. در مطالعات امیری، پورمرزی و دادی پور، گزیدگی توسط سگ مهاجم خانگی انجام شده بود (۴، ۱۲، ۱۶، ۱۷) که با مطالعه حاضر هم خوانی دارد. در آمریکا از هر ۵ مورد آسیب ناشی از سگ گزیدگی سه مورد بوسیله سگ خانواده یا سگ همسایه ایجاد می شود. در حالی که سگ های ولگرد مسئول ۱۳ تا ۲۵ درصد کل گزش ها هستند (۱۸-۲۰). بیشترین موارد حیوان گزیدگی مشابه مطالعه دادی پور و چارکزی در فصل بهار (۲۹/۸ درصد) و کمترین در فصل پاییز بود (۱۷، ۲۱) در حالی که در مطالعه امیری و عرفانیان بیشترین موارد گزیدگی در فصول بهار و تابستان با درصد مساوی و کمترین موارد در فصل زمستان بود (۳، ۱۶). فراوانی بیشتر در فصل بهار از دو جهت قابل توجیه است اول اینکه در فصل بهار به دلیل تعطیلات عید نوروز و افزایش بار مسافرتی در استان گیلان و شهرستان رشت خطر گزیده شدن بالا می رود. از سویی دیگر با توجه به نوع فعالیت کشاورزان در فصل بهار خطر گزیده شدن بخصوص در این گروه شغلی بالا می رود. در پژوهش ریاحی و همکاران، مشابه با مطالعه حاضر، جراحت سطحی با ۶۴/۳ درصد موارد، بیشترین فراوانی را دارا بود (۴). در مطالعه دادی پور (۷۶/۳ درصد) و امیری درصد بیشتری از افراد دارای زخم سطحی بودند (۱۶، ۱۷). احتمالاً تفاوت بین نتایج در مطالعات مختلف به نحوه طبقه بندی زخم ها بر می گردد. به نظر می رسد استاندارد برای طبقه بندی زخم ها در مراکز واکسیناسیون ضد هاری وجود نداشته باشد. افراد کم سن تر بیشتر دچار گزیدگی در ناحیه سر و صورت شدند که

منابع:

با مطالعه پورمرزی و کان همراستا می باشد (۱۲، ۲۲). به نظر میرسد که افراد کم سن تر وقتی مورد تهاجم حیوانات قرار می گیرند به دلیل جثه کوچکتر شان و نوع رفتار شان با حیوانات بیشتر از ناحیه سر، صورت و گردن دچار آسیب می شوند (۲۳). افراد مسن تر بیشتر توسط گربه گزیده شده اند در صورتیکه افراد کم سن تر توسط سایر حیوانات (به جزء سگ و گربه) دچار گزش شده بودند. در مطالعه آنون و همکاران هم افرادی که توسط گربه گزیده شدند کمی مسن تر از افرادی هستند که توسط سگ دچار گزش می شوند که با این مطالعه همخوانی دارد (۲۴). در مطالعه استانلو و همکاران هم نشان داده شد که سن افرادی که توسط سگ گزیده شده بودند به طور معنی داری کمتر از افرادی بود که توسط گربه گزیده شده بودند (۲۵). بطور کلی بر اساس یافته های این مطالعه لزوم کنترل حیواناتی مانند سگ و گربه از طریق آموزش های لازم در نوجوانان و جوانان جهت پیشگیری ضروری به نظر می رسد و محتوی جامع آموزشی باید به گونه ای تدبیر شود که چگونگی رفتار با سگ را آموزش دهد و آموزش های هدفمند و اصولی با استفاده از تئوری های آموزشی اجرا گردد. همچنین وضع قوانین مناسب و ملزم کردن صاحبان سگ ها به قلابه گذاری می تواند از بار حیوان گزیدگی بکاهد. در نهایت پیشنهاد می شود تا با تکرار مطالعه حاضر در سایر نقاط کشور و تعیین الگوی گزش هر ناحیه شرایط لازم جهت پیشگیری در درجه اول و در مرحله بعد درمان بیماران گزیده شده فراهم گردد.

نتیجه گیری:

بر اساس نتایج مطالعه حاضر بیشتر موارد حیوان گزیدگی در شهرستان رشت استان گلستان در فصل بهار، توسط سگهای اهلی، در مردان روستایی، بصورت سطحی و در گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ اتفاق می افتد. فراوانی حیوان گزیدگی با جنس، سن و محل سکونت ارتباط داشته و هنوز یکی از مشکلات مهم بهداشت عمومی است که فعالیت های آموزشی می تواند نقش به سزایی در کنترل آن داشته باشد.

تقدیر و تشکر:

محققین پژوهش حاضر از همکاران محترم مرکز تحقیقات ترومای جاده ای دانشگاه علوم پزشکی گیلان، به دلیل همکاری های ارزشمندشان در به ثمر رساندن این تحقیق، کمال تشکر و امتنان را به عمل می آورند.

سهم نویسندگان:

مسئول طراحی مطالعه: بهزاد زهره وندی و پیمان اسدی. جمع آوری داده ها: وحید منصف کسمایی و معصومه السادات فاطمی. آنالیز داده ها: حسنا تاجیک. نگارش نسخه اولیه مقاله: بهزاد زهره وندی و حسنا تاجیک. تمامی نویسندگان فایله نهایی مقاله را مطالعه و مورد تایید قرار داده اند.

تضاد منافع:

بدینوسیله نویسندگان تصریح می نمایند که هیچ گونه تضاد منافی در خصوص پژوهش حاضر وجود ندارد.

منابع مالی:

هیچ گونه کمک مالی برای انجام این پروژه دریافت نشده است.

1. Jaindl M, Grunauer J, Platzer P, et al. The management of bite wounds in children--a retrospective analysis at a level I trauma centre. *Injury*. 2012;43(12):2117-21.
2. Rezaeinasab M, Rad I, Bahonar A, et al. The prevalence of rabies and animal bites during 1994 to 2003 in Kerman province, southeast of Iran. *Iran J Vet Res*. 2007;8:343-50.
3. Erfanian T M, Habibi F, Esmaili H. An Epidemiological study of animal bites in Mashhad city during 2006-2008 *J Med Sci Islam Azad Uni Mashhad*.4(4):209-14. [Persian].
4. Morgan M. Hospital management of animal and human bites. *J Hosp Infect*. 2005;61(1):1-10.
5. Kilonzo KG, Ghosh S, Temu SA, et al. Outcome of acute peritoneal dialysis in northern Tanzania. *Periton Dialysis Int*. 2012;32(3):261-6.
6. Kesting MR, Holzle F, Pox C, Thurmuller P, Wolff KD. Animal bite injuries to the head: 132 cases. *Br J Oral Maxillofac Surg*. 2006;44(3):235-9.
7. Mouro S, Vilela CL, Niza MM. Clinical and bacteriological assessment of dog-to-dog bite wounds. *Vet Microbiol*. 2010;144(1-2):127-32.
8. Rahmani F, Khojasteh SMB, Bakhtavr HE, Rahmani F, Nia KS, Faridaalae G. Poisonous Spiders: Bites, Symptoms, and Treatment; an Educational Review. *Emergency*. 2014;2(2):54-8.
9. Manouchehrifar M, Khosravi S, Khavanin A, Derakhshandeh N. Report of 267 Cases of Scorpion Bite Referring to an Emergency Department during One Year. *Emergency*. 2013;1(1):24-6.
10. Mazaheri V, Holakoiee NK, Simani S, et al. Geographical distribution of animal bite and rabies in the Caspian Sea littoral provinces during 2002-2007. *J Sch Public Health Institute Public Health Res*. 2010;8(3):37-46. [Persian].
11. Ramezani A, Eslamifar A, Nazgoie F, Naseri M, Fallahian L. Animal bites in Tehran, Iran. *Arch Iran Med*. 2008;11(2):200-2.
12. Pourmarzi D, Razi M. Activities leading to dog bite incidence in Guilan province, north of Iran. *Razi J Med Sci*. 2014;20:9-17. [Persian].
13. Sacks JJ, Kresnow M, Houston B. Dog bites: how big a problem? *Inj Prev*. 1996;2(1):52-4.
14. Weiss HB, Friedman DI, Coben JH. Incidence of dog bite injuries treated in emergency departments. *JAMA*. 1998;279(1):51-3.
15. Bandow JH. Will breed-specific legislation reduce dog bites? *Can Vet J*. 1996;37(8):478-81.
16. Amiri M, Khosravi A. Animal Bites Epidemiology in shahrood city. *Knowledge Health*. 2009;4(3):41-3. [Persian].
17. Dadi poor M, Salahi R, Ghezel safi F. Epidemiological survey of animal bites in Kalaleh district, North of Iran (2003-05). *J Gorgan Uni Med*. 2009;11(1):76-9. [Persian].
18. Berzon DR, DeHoff JB. Medical costs and other aspects of dog bites in Baltimore. *Public Health Rep*. 1974;89(4):377-81.
19. Berzon DR, Farber RE, Gordon J, Kelley EB. Animal bites in a large city--a report on Baltimore, Maryland. *Am J Public Health*. 1972;62(3):422-6.
20. Berzon DR. The animal bite epidemic in Baltimore, Maryland: review and update. *Am J Public Health*. 1978;68(6):593-5.
21. Charkazi A, Behnampour N, Fathi M, Esmaeili A, Shahrazi H, Heshmati H. Epidemiology of animal bite in Aq Qala city, northern of Iran. *J Educ Health Promot*. 2013;2:13.
22. Kahn A, Bauche P, Lamoureux J. Child victims of dog bites treated in emergency departments: a prospective survey. *Eur J Pediatr*. 2003;162(4):254-8.
23. Lang ME, Klassen T. Dog bites in Canadian children: a five-year review of severity and emergency department management. *CJEM*. 2005;7(5):309-14.
24. Centers for Disease Control and Prevention. Dog-bite-related fatalities--United States, 1995-1996. *MMWR Morb Mortal Wkly Rep*. 1997;46(21):463-7.
25. Ostanello F, Gherardi A, Caprioli A, La Placa L, Passini A, Prosperi S. Incidence of injuries caused by dogs and cats treated in emergency departments in a major Italian city. *Emerg Med J*. 2005;22(4):260-2.

ORIGINAL ARTICLE

Epidemiologic Study of Animal Bite in Rasht County, Guilan Province, Iran's North, 2012

Behzad Zohrevandi, Payman Asadi*, Vahid Monsef Kasmaie, Hosna Tajik, Masoome Sadat Fatemi

Road trauma Research Center, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran

***Corresponding author:**

Payman Asadi; Road trauma Research Center, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran.

Tel: 09111351340; Email: payman.asadi@yahoo.com**Abstract**

Introduction: Animal bite because of following killing infections such as Rabies is considered as one of the health problem issues in Iran and other countries. Although extensive progressions have been achieved in prevention and treatment areas, spread of animal bite still has an increasing rate and large amount of costs have been annually spent to provide vaccine and anti-bodies. This study was done with the aim of epidemiologic evaluation of animal bite in Rasht county, Guilan province, Iran, 2012. **Methods:** In a prospective cross-sectional study, the related data of whole animal bite cases were gathered in terms of demographic information (age, sex, and occupation), animal species, animal dependency (wild, domesticated, unknown), habitant, part of body bitten, season, and type of wound. **Results:** Totally 1014 cases (72.5%) of animal bite were reported. The mean age of studied population was 33.63 ± 17.81 years. The most cases of animal bite were related to dog (79.2%), domestic animals (88.3%), village habitants (61.3%), hand (55.2%), spring season (29.8%), and superficial type of wound (64.3%). The patients bitten from the face area were younger than those injured in other sites ($p=0.001$). The bitten individuals by other animals were younger than people bitten by cat or dog ($p=0.002$). **Conclusion:** The results of the present study showed that the incidence of animal bite was higher in spring season, by domestic dogs, among men in rural area, and as superficial wounds in the 20-29 age group. The animal bite has a relation with gender, age, and habitant. Animal bite has been yet considered as one of the public health problems and training activities could have a significant role to control such cases.

Key words: Bites and stings; rabies; epidemiology; animals, domestic; animals, wild

Cite this article as: Behzad Zohrevandi, Payman Asadi, Vahid Monsef Kasmaie, Hosna Tajik, Masoome Sadat Fatemi. Epidemiologic study of animal bite in Rasht county, Guilan province, Iran's North, 2012. 2014;1(1):11-15